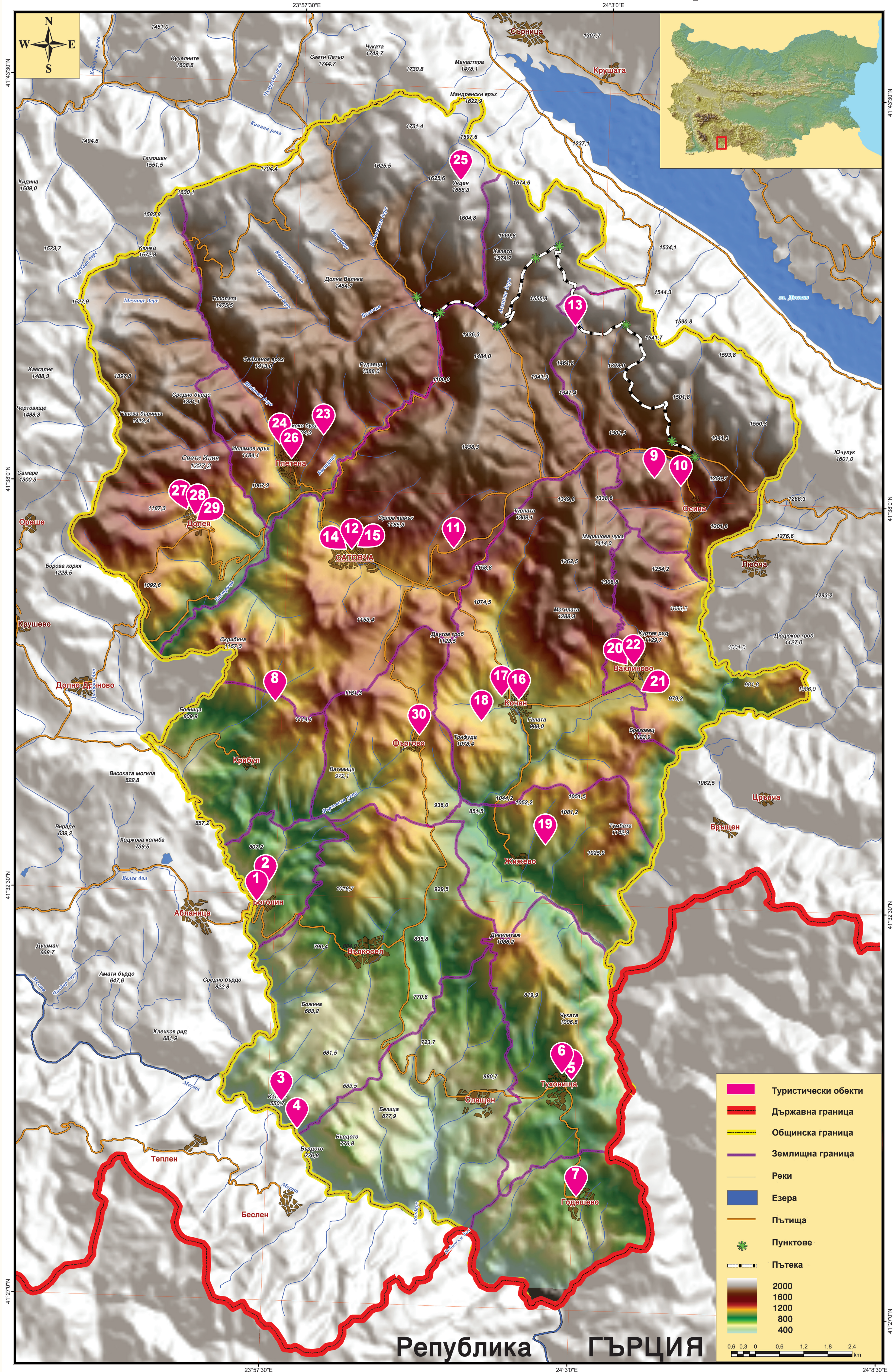
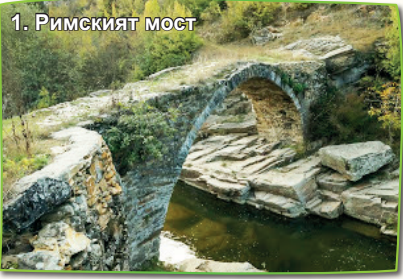

ОБЩИНА САТОВЧА ТУРИСТИЧЕСКИ ОБЕКТИ И АТРАКЦИИ

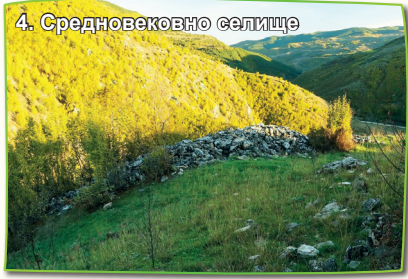
Мост от Римската епоха в м. „Равнището“ край село Боголин. Изграден е с характерната технология на каменните мостове от района.

Функционираща и в момента воденица на р. Бистрица в м. „Равнището“ край село Боголин.

Намира се на пет километра южно от село Вълкосел и е разположена на едно възвишение на левия бряг на река Места. Оттук е бил главният вход за крепостта. Крепостната стена е запазена на места до 2 м. височина. Датирана е от XI-XII в.

Средновековно селище на юг от село Вълкосел на брега на реката, от другата страна на моста към крепостта са открити останки от средновековно селище.

Раннобългарски некропол от X - XI век в м. „Оградето“. В музея в Благоевград могат да се видят намерените жертвени съдове, прешлени за вретено, обеци, огърлици, пръстени, гривни.

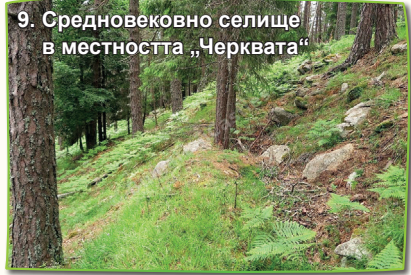
Много добре запазени възрожденски къщи от XIX и XX век в източната част на село Туховица.

Разположен е в центъра на село Годешево, на възраст над 400 години, височина 25 м и обиколка 4,80 м. Обявен е за защитен обект през 1985 г.

Между селата Сатовча и Крибул има скала с голям отвор, „Провирчката“. Минават през нея, за да се излекуват - тракийски култ. Смисълът на свещенодействието е във вярването, че отворът на скалата е утробата на майката Земя. Влизайки в нея и излизайки от нея, хвърляйки старите дрехи, посетителят е вече нов човек, пречистен и здрав.

Северозападно от село Осина са открити останки от селище, съществувало през каменно-медната епоха.

Реката, която минава през Община Сатовча, се нарича Бистрица. Нейната дължина е около 25 км. По тази река има пет римски моста, които показват колко е бил натоварен този път през античността.

Най-големият естествен брезов масив в България – 1150 дка семенна гора.

Намира се в центъра на село Сатовча. Представя историята, етнографията, архитектурата и битата в района на община Сатовча. Създадена е по инициатива на кмета на общината като експонатите са набрани като дарения на жителите от района. Има и конферентна зала.

От туристически център „Дикан“ до хотел „Дъбраш“ маршрутът преминава през уникални природни забележителности, които са представени на информационни табла. По маршрута има няколко пункта за краткотраен отдих.

Група за ВИСОКО ПЕЕНЕ към читалището е създадена през 1950 год. През 1988 групата е отличена с Хердеровата награда за изворен фолклор. Певиците също са носители на много награди от фестивалите „Пирин пее“, „Рожен“, Старопланински събор, Балкан фолк“, „Национална среща на ансамблите за автентичен фолклор носители на международни отличия, Стара Загора-Дълбоки“, както и от Международния фестивал „Малашево пее и танцува“.

Построена е през 1844 г. в село Сатовча, призната за паметник на културата. Иконите са от различни зografi и са рисувани през различни години на 19 век. Забележителна е рядката икона на Свети Стилиян, изписана от Молерови - представители на Банската художествена школа.

В читалището има мъжка и женски фолклорни групи - танцов състав, школи по народно пеене, народни инструменти и народни танци и библиотека със 17 000 тома. Открита е и етнографска сбирка.

В землището на Кочан попадат два антични града – единият е в местността „Изток“, а другият – в местността „Займова чука“. Надгробните могили и цистовите погребални камери в землището на Кочан могат да бъдат изброени с трицифрено число.

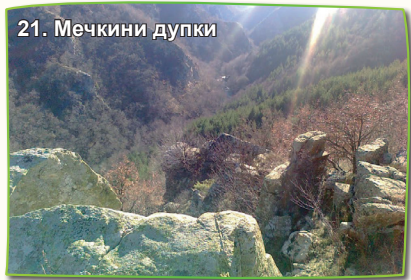
Районът на Сатовча е сред предполагаемите родни места на Орфей. Единствената местност в България с името на Орфей е в този край – местността Орфенското. Косвените доказателства, че родното място на Орфей е в този район, са във „Веда Словена“ – едно произведение, предизвикало много възхищение в Европа и много отрицание в България.

В местността „Тумбата“ на североизток от село Жикеево през 1995 г. е открита НИША, издълбана в скала, калибрована с олово, с размери 170 см/170 см. Предполага се, че в района съществува Акропол от римско време.

В парка на с. Ваклиново са издигнати паметници на граничаря Вергил Ваклинов с кучето Вихър, строен през 1973г. от скулптура Георги Филин, и паметник на първата учителка и основателка на училището Стефка Събчева.

В местността „Рата“ южно от село Ваклиново има открита група от четири малки пещери. Те са хоризонтални или низходящи с дължина между 5 и 17 м. Входовете са силно удължени, а галериите са тесни и труднопроходими. Многобройните кварцови жили са формирали скални мостове и корниз.

Построена в село Ваклиново през 1400 г./или 1255 г. по Хиджра/, под ръководството на Ахмед Гази Абдурахман.

Намира се на североизток от с. Плетена и има източно-югоизточно изложение. Площта му е 34,7 ха. Най-високата му точка е 1265 м., а най-ниската – 965 м. Обхваща смесена гора от ела, смърч и бук. Някои дървета в резервата са високи около 55 м. Флората в резервата е представлявана от 83 растителни вида, 41 от които лечебни, а фауната – от 63 вида птици и 33 вида бозайници.

От намерените девет тракийски шлема на територията на България, пет са открити в района на село Плетена. Орнаментите и украсата на последния открит шлем са изключително фини и прецизни. Той е уникален с това, че в него е намерен запазен кичур коса. Шлемът датира от IV - III в.пр. н.е.

Висок 1668м. Върху гранитна скала има бронзова плоча, изработена от скулптора Петър Балабанов, украсена с шведския и българския герб и с надписа: „В 1936 година този връх беше наречен „Професор Унден“, за да се помни вечно за справедливата и човеколюбива присъда на шведския професор Унден, определен за съдия от Света на Обществото на народите, благодарение на която присъда част от Южните Родопи беше обявена за собственост на България.“ (Иостен Унден, 1896-1974 - министър на външните работи на Кралство Швеция)

В Народно читалище „Просвета 1937“ в село Плетена е създадена школа, в която се предлага обучение на групи или на индивидуални туристи по местни песни, танци, език, местна кухня и всички обичаи.

Селото е създадено през XVI в. Възрожденският архитектурен разцвет, съхранен и до днес, чрез 70-те къщи паметници на културата, го прави през 1977 г. „Културен исторически резерват Долен“. Най-интересни като възрожденски типични улични ансамбли са кръстовищата „Кавалите“, „Николовската чешма“ и чаршийската улица. Селото е известно в миналото с добре развитото си златарство и кираджийство.

Построена през 1834 г. в комплекс с килийно училище. Върху иконостаса на тази църква са изрисувани икони от Георги Филипов, зограф от Добърско.

Костницата в село Долен е известна с това, че в нея се съхраняват костите и на светски лица, освен на монаси – обичай, характерен за този район на Родопите.

В района на Дъбраш има над 1300 чешми. Всички те са изградени доброволно от местните жители. Много от тях са в памет на някой починал роднина и се поддържат от наследниците на рода, а други са направени просто, за да приканят пътника към почивка и размисъл.

Interreg - IPA CBC
CCI 2014TC1615CB006
ДА МИСЛИМ ЗА ПРИРОДАТА, КУЛТУРАТА И ВОДАТА – ДА БЪДЕМ ЕВРОПЕЙСКИ ТУРИСТИ

ОБЩИНА САТОВЧА
ТУРИСТИЧЕСКИ ОБЕКТИ И АТРАКЦИИ

Тази публикация е направена с подкрепата на Европейския съюз, чрез Програма Интеррег-ИПА за трансгранично сътрудничество България - Мекдония, CCI No 2014TC1615CB006. Съдържанието на публикацията е отговорност единствено на Читалище „Просвета 1937“ и по никакъв начин не трябва да се възприема като израз на становището на Европейския съюз или на Управляващия орган на Програмата.

Проектът е съфинансиран от Европейския съюз чрез Програма Интеррег-ИПА за трансгранично сътрудничество България-Македония.

